I.T.A. DE ODINIOARĂ ŞI „SECRETELE" EI

DEZVĂLUITE DE ANDREI MERCEA

Şi acum stăruie la Arad, stimulatoare sau... mustrătoare, amintirea marii echipe I.T.A. care, mai mult de un deceniu, a dominat fotbalul românesc. De patru ori campioană a ţării în perioada 1946—1954 (1946—1947, 1947—1948, 1949—1950 şi 1954) şi cîştigătoare în două rînduri a „Cupei României" (1947 — 1948 şi 1953), formaţia *„Industria textilă Arad"* a înscris un substanţial capitol în cronica fotbalului românesc.

Formaţia de bază şi-o aminteşte, probabil, fiecare iubitor al fotbalului : *Marki — Vass, Farmati — Băcuţ I, Pall, Petschovski — Ad. Covaci, Mercea, Bonihadi, Dumitrescu III, Toth III.* Au mai jucat, printre alţii *Justin, Lorant, Meszaros, Nicşa, Băcuţ II* etc.

Aflîndu-ne la Arad am căutat ca, o dată cu reînvierea cîtorva clipe de glorie, să descifrăm măcar o parte din secretele jocului fostei campioane a ţării care întrunise, în acel timp, toată floarea jucătorilor din Transilvania.

Unul dintre aceştia, făuritor însemnat al multor victorii, este ANDREI MERCEA, rămas neclintit în serviciul echipei : timp de 13 ani, din 1945 pînă în 1958 ca jucător, din 1953 dedicîndu-se ridicării noilor generaţii la Centrul de copii şi juniori U.T.A. Pe el l-am rugat să ne dezvăluie secretele fostei campioane de pe malurile Mureşului :

„Secretul izbînzilor noastre, a început el, *ale celor de la vechea I.T.A., este simplu : pregătirea asiduă pe care nici unul dintre jucători n-o precupeţea. Ca urmare, toţi am reuşit să ajungem nu numai la o mare perfecţiune a execuţiilor tehnice, dar şi la o extraordinară înţelegere reciprocă, intuindu-ne intenţiile, ceea ce ne-a dus la practicarea unui joc colectiv-constructiv, chiar înainte ca acesta să fi fost teoretizat de specialişti din ţară şi de peste hotare. Concret : toţi ne cunoşteam şi, mai ales, anticipam jocul ; în fazele ofensive balonul era trimis mai mult pe poziţii viitoare, unde ştiam cu certitudine că se va afla un coechipier care, şi el, era convins dinainte că acolo va primi cu siguranţă mingea. Prin această modalitate de joc rezolvam şi problema atît de complicată a pasei decisive pentru finalizarea fazei. Indiferent de miza partidei, noi căutam în primul rînd, să jucăm, adică să servim, în acelaşi timp şi factorul spectacular şi pe cel al eficacităţii, punîndu-l în lumină pe acesta din urmă mai ales prin crearea surprizei. Mijloacele de realizare ale unui asemenea joc le găseam atît în procedeele tehnice de bază, cît şi în cele specifice fotbalului. Lovirea mingii, preluarea, conducerea şi driblingul erau însuşite pînă întrau în reflex, ceea ce am impresia că nu mai caracterizează pe jucătorii noştri de azi.*

Perioada de afirmare a vechii I.T.A. a corespuns cu cea în care antrenorii şi jucătorii au acordat o foarte mare pondere (90%) execuţiilor tehnice. Ore în şir ne pregăteam cu mingea, fără a obosi, deoarece plăcerea noastră depăşea greutatea cheltuielii eforturilor. Nu repetarea şablon a aceluiaşi procedeu, ci găsirea permanentă de căi noi, cît mai perfecte şi mai subtile, stăteau la baza exerciţiilor noastre. Luptam, în special, împotriva tendinţei de a ne transforma în „cărăuşi" de mingi, tendinţă frecventă astăzi în jocul multor atacanţi.

De altfel, mărturisesc că înşişi antrenorii competenţi pe care i-am avut, Solay, Blum, Opata (din străinătate), *Petre Steinbach şi Cibi Braun-Bogdan de la noi, ne lăsau libertatea de a improviza*

— Pe ce post aţi acţionat în atacul vechii I.T.A. ?

— *Întrebarea e binevenită pentru că ea va contribui la lămurirea unei probleme ajunsă astăzi cheie în fotbal. I.T.A. nu se axa pe respectarea postului limitat şi nici a unei zone de acţiune redusă. De aceea, am jucat totdeauna în formula 1+10 pe care văd că astăzi o reactualizează toţi specialiştii de la noi şi din străinătate. Toţi în atac, toţi în apărare, iată formula care nu poate fi tradusă în practică decît printr-o mare elasticitate a echipei, realizată printr-o rapidă trecere din fazele de apărare în cele de atac şi invers. Şi aici tot anticiparea îşi spune cuvîntul hotărîtor. De pildă, cînd eu, în calitate de coordonator, intram în posesia mingii, atît Bonihadi cît şi Toth III ştiau că le voi pasa în adîncime, astfel că imediat ţîşneau spre anumite poziţii. Surpriza era, deci, numai pentru adversar care nu ştia de pe care parte îi vine pericolul. Numai cînd eram în imposibilitatea să fac o asemenea pasă, trimeteam mingea unui coechipier aflat pe aceeaşi linie cu mine, acesta nefăcînd altceva decît să găsească momentul prielnic declanşării atacului. Să nu vă imaginaţi că numai eu puteam fi coordonator. Oricare dintre ceilalţi jucători de cîmp putea; tot aşa de bine să organizeze jocul şi să distribuie mingea în condiţii optime. Din arsenalul nostru tactic făceau parte şi un-doi-urile, atît de preţuite astăzi.*

O lege pentru noi era şi jocul fără minge. Aceasta pentru că — ce bine ar fi dacă ar cunoaşte toţi un asemenea paradox — tocmai cei care practică la perfecţie jocul fără mingie se întîlnesc mai repede şi mai des cu ea !

O amintire : în anul 1948, jucam un meci decisiv cu C.F.R. Bucureşti. Prin jocul nostru colectiv am realizat faze fulgerătoare pe contraatac, utilizînd de fiecare dată aceeaşi formulă tactică : portarul Marki trimetea mingea lui Băcuţ, acesta mi-o transmitea mie iar eu îl lansam pe dreapta pe Adalbert Covaci. După o pătrundere adîncă în „careul" advers, Covaci făcea o pasă înapoi la semiînălţime pe locul unde ştia că trebuie să se afle, matematic, Bonihadi. Acesta, printr-un voleu fulgerător, relua mingea direct în poartă...

— La ce vîrstă v-aţi retras din fotbal ?

— *În 1958, cînd aveam numai... 33 de ani ! Spun numai, pentru că aş mai fi putut juca încă mulţi ani, dacă n-ar fi fost metodele greşite de pregătire bazate pe o exagerată pregătire fizică şi care nu se potriveau constituţiei jucătorilor noştri. Acele metode au scos prematur din activitate pe mulţi fotbalişti. M-am dedicat după aceea creşterii noii generaţii de fotbalişti. La centrul de copii şi juniori U.T.A. urmăresc ca toţi copiii şi juniorii dotaţi pentru fotbal să armonizeze cît mai bine şcoala cu pregătirea, infuzîndu-le ceva din dăruirea totală a noastră, a celor din generaţia „veche", pentru jocul cu balonul rotund. Şi printre juniorii de la acest centru se află şi fiul meu, Alexandru, în vîrstă de 17 ani.*

Gheorghe NERTEA

NU UITAŢI SĂ-I FELICITAŢI

În luna mai alţi numeroşi jucători din Divizia a îşi vor serba ziua de naştere :

2 mai: *Marin Marcel* („U" Craiova) — 1933; *Arcadie Siko* (A.S.A.) — 1942
3 mai: *Ioan Czako* (A.S.A.) — 1941
7 mai: *Nicolae Tîmpănaru* (A.S.A.) — 1945
8 mai: *Daniel Ene* (Dinamo Bacău) — 1944, *Ion Pop* (Rapid) — 1947
10 mai: *Necula Răducanu* (Rapid) — 1946; *Vasile Sfetcu* (Petrolul) — 1937
11 mai: *Flavius Domide* (U.T.A.) — 1946
12 mai: *Călin Gane* (St. roşu) — 1942
13 mai: *Ion Oblemenco* („U" Craiova) — 1945
14 mai: *Dumitru Ivan* (F. C. Argeş) — 1938, *Const. Dinu* (Rapid) — 1943
15 mai: *Mircea Petescu* (U.T.A.) — 1942, *Iosif Vigu* (Steaua) — 1946, *Francisc Toth* (A.S.A.) — 1942
16 mai: *Cicerone Manolache* (Farul) — 1936, *Alex. Comănescu* (Dinamo Bacău) — 1943
18 mai: *Const. Pleşa* (Farul) — 1936
21 mai: *Const. Duţan* (Dinamo Bacău) — 1947
22 mai: *Florea Dumitrache* (Dinamo Bucureşti) — 1948
23 mai: *Dorin Necula* (St. roşu) — 1943, *Vasile Ştefan* (Rapid) — 1948
26 mai: *Ilie Moţ* (U.T.A.) — 1946
27 mai: *Vasile Oprea* („U" Cluj) — 1947
31 mai: *Gheorghe Bai* (A.S.A.) — 1941.

DIN PROPUNERILE CITITORILOR

● Foarte interesantă — cel puţin din punctul de vedere al antrenorilor, al creşterii şi dezvoltării personalităţii tinerilor fotbalişti — această „Cupă F.R.F ! Socotesc, însă că o reuşită cel puţin la fel de frumoasă ar cunoaşte un campionat de tineret organizat pe ţară, în care să participe, împărţite în cinci serii a cîte opt formaţii, echipe din toate judeţele. Propun ca acest viitor campionat să-şi desfăşoare activitatea numai în perioada 15 iunie — 15 septembrie, primele două clasate în fiecare serie urmînd să-şi dispute turneul final. Cred că în felul acesta vor ieşi la suprafaţă mulţi fotbalişti tineri şi talentaţi.

NICOLAE SOICA
Timişoara

● Sînt jucător în echipa Băimăreana şi în rîndurile adversarilor pe care îi întîlnim în campionatul interjudeţean Maramureş am ocazia să văd multe talente care, din păcate, nu sînt popularizate. Unul dintre acestea m-a impresionat în mod deosebit. *Este vorba de un tînăr în vîrstă de 16 ani, pe nume Victor Munteanu, care activează în prima garnitură a echipei Forestiera Tîrgu Lăpuş.* Ar trebui văzut de un antrenor bun.

ION VELEA
Săsar-Baia Mare

● Începînd din toamnă vom asista la un campionat nou, „Campionatul judeţean" de fotbal. În vederea unei reuşite depline, aş propune cîteva lucruri: 1) *campionatele judeţene să cuprindă tot 16 echipe, ca şi cele divizionare, şi să înceapă o dată cu acestea ;* 2) *în locul campionatelor judeţene de juniori ar fi mai bine să se înfiinţeze campionate pentru copii* (pînă la 15 ani). Spun aceasta deoarece pentru echipele de la sate este mai greu să-şi alcătuiască formaţii de juniori şi mai uşor echipe de copii din rîndul elevilor diferitelor şcoli din comună ; 3) *propun ca în vara acestui an, ca o repetiţie în vederea viitorului campionat judeţean, să se organizeze „Cupa judeţeană".*

GHEORGHE I. POPESCU
Comuna Văleni, jud. Vîlcea

● Numărul fotbaliştilor care întrec măsura pe terenul de sport pare a fi — socotind după numărul sancţionaţilor — destul de mare. De aceea propun ca, independent de publicarea sancţiunii în presă, măsurile să fie comunicate de organele de resort prin intermediul difuzoarelor de la terenurile de fotbal, *în prezenţa sancţionatului* care să fie obligat să apară singur, la centrul terenului, înainte de începerea meciului, o dată cu comunicarea pedepsei prin staţia de amplificare a stadionului. Aceasta pentru ca vinovatul să cunoască şi să înţeleagă o dată pentru totdeauna, că miile de spectatori nu pot fi înşelaţi.

Ing. GHIŢĂ CRISTIAN
Bucureşti

● Ar fi interesant, credem, ca televiziunea să transmită nu numai meciuri din Bucureşti, ci şi din alte oraşe ale ţării. Astfel de transmisii, chiar şi sportive, s-au mai făcut. Deci există posibilităţi tehnice.

I. STĂNOIU
Baia Mare

„HAI VIITORUL !", „HAI ARGEŞUL !"

Consemnări şi imagini de la primul campionat interstrăzi din Turnu Măgurele

...Pe teren şi în tribune se confruntau două tabere entuziaste. Două tabere tinere, alcătuite din copiii străzilor Viitorul *şi* Argeşul *din Turnu Măgurele.* Erau finaliştele primului campionat interstrăzi din localitate, competiţie organizată de Consiliul pentru educaţie fizică şi sport din Turnu Măgurele.

În urmă cu cîteva săptămîni, stadionul Chimia din Turnu Măgurele găzduia un spectacol fotbalistic atractiv. Aproape 130 de copii defilau pe gazonul verde. Participau la festivitatea de inaugurare a primului campionat interstrăzi. Erau echipaţi — ca orice fotbalist — în frumoase tricouri de diferite culori. Apoi, pe rînd, 10 echipe au început confruntările. Aveau o „galerie" deosebită, mai ceva ca la Giuleşti.

Au avut loc primele jocuri, care au prilejuit dispute pasionante „Grivița" (echipa străzii cu acelaşi nume) a întrecut, la limită, cu 2-1 reprezentativa străzii Oltul. *„Meseriaşul" a întrecut cu 5-3 (după prelungiri) formaţia „Progresul". Apoi „Viitorul" a cîştigat, după o partidă echilibrată (scor 3—2) întîlnirea cu reprezentativa străzii „Meseriaşul". „Argeşul" şi-a continuat seria victoriilor, întrecînd în semifinale echipa „Şoimii" cu scorul de 7-1.*

În fine, pentru finală s-au calificat formaţiile Viitorul *şi* Argeşul. *A fost o partidă viu disputată şi presărată cu faze interesante. Protagoniştii au luptat cu ardoare. În cele din urmă victoria a revenit* Viitorului, *care a cîştigat cu 3-1 (1-0). Punctele au fost înscrise de Florian Coca (2), Gîzea de la Viitorul, Costel Nepelcu de la Argeşul.*

După încheierea partidei, învingătorii şi învinşii s-au felicitat reciproc, iar melodistul Dumitru Gruia, *de la Consiliul municipal pentru educaţie fizică şi sport, a înmînat căpitanilor celor două formaţii cîte o minge de fotbal şi cîte un pachet de ciocolată.*

Iată şi numele jucătorilor echipei campioane : M. Naidin, V. Găman, A Turcu, Fl. Coca, Gh. Potlogea, V. Vasile, I. Apostol, Fr. Drăghiceanu, Gîzea, N. Gruzea, I. Nicolae, C. Duru şi C. Ignat.

ION MOLDOVEANU
corespondent

Explicaţii foto : **sus :** „ACTORII" FINALEI ; **jos :** GALERIA.

20 de etape — nici un joc pierdut

Performanţa aparţine echipei TOPITORUL Baia Mare, **antrenată de** G. Megyeri **şi** N. Zolyomi, **din campionatul inter-judeţean Maramureş.**

Din 20 de meciuri. Topitorul a cîştigat 17 şi a remizat 3. Jucătorii băimăreni au marcat 67 de goluri primind doar 5 şi au acumulat 37 de puncte din 40 posibile.

De remarcat că celelalte trei echipe care, după cum se ştie, vor promova la sfîrşitul acestui an în Divizia C au — după 22 de etape — următoarea situaţie :

2. Constructorul **Baia Mare**
22 13 5 4 68—27 31
3. C.I.L. **Sighetul Marmaţei**
22 13 4 5 52—30 30
4. Someşul **Satu Mare**
22 12 5 5 39—31 29

Retrogradatele vor fi cunoscute din grupul de cedaşe format din echipele Minerul Cavnic, Spicul Ardud **şi** Voinţa Sighetul Marmaţei. **Retrogradată sigură** — Spartac Satu Mare, **eliminată din campionat pentru reţinere neprezentări.**

VASILE SĂSĂRANU
corespondent